

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne **J. Z. H.**, bytom N., B., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou R. O., S., so sídlom H., B., proti žalovanej **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej o poistnom**, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2011, č. k. 2S 325/2010–112, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2011, č. k. 2S 325/2010–112, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 26. januára 2011, č. k. 2S 325/2010–112, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia z 26. augusta 2010 číslo 8754/2010-BA, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava zo 6. novembra 2009 číslo 7001-0210000080-GC09/09, podľa ktorého žalobkyňa nezanikla účasť na povinnom nemocenskom a povinnom dôchodkovom poistení ku dňu 6. júla 2009 ako samostatne zárobkovo činnnej osobe (ďalej len „SZČO“) aj keď sa ako advokátka stala spoločníčkou a zároveň konateľkou v spoločnosti s ručením obmedzeným

(ďalej len „spol. s r.o.“), ktorej predmetom činnosti je výkon advokácie. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom. Stotožnil sa s právnym názorom žalovanej, podľa ktorého advokát, ktorý vykonáva svoju činnosť ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) sa na účely zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) považuje za samostatne zárobkovo činnú osobu (SZČO). Mal za preukázané, že žalobkyňa nespĺnila ani podmienky podľa § 21 zákona o sociálnom poistení pre zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia SZČO. Podľa názoru krajského súdu žalovaná nepochybila, keď považovala za správne a zákonné rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o tom, že žalobcovi ako SZČO nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie, a preto žalobu zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil a napadnuté rozhodnutie žalovanej a prvostupňového správneho orgánu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že krajský súd nesprávne vyložil a aplikoval ustanovenia § 5 písm. c/ ako aj § 21 ods. 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa jej názoru pre výklad uvedených ustanovení a najmä pojmu „oprávnenie na výkon činnosti“ je treba prihliadnúť aj na formu výkonu advokácie podľa zákona o advokácii. Poukázala na skutočnosť, že zákon o advokácii umožňuje výkon advokácie samostatne alebo inými formami, pričom advokát, ktorý je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti nie je oprávnený vykonávať advokáciu samostatne, bez ohľadu na okolnosť, že je naďalej zapísaný v zozname advokátov.

Žalovaná navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť s poukazom na svoje písomné vyjadrenia vo veci a okolnosť, že žalobkyňa vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové námietky k správnosti preskúmaného rozhodnutia, ani právne relevantné dôvody, ktoré by odôvodňovali jeho zmenu alebo zrušenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania v medziach žaloby, v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Námietky, ktorými žalobkyňa v odvolaní spochybňuje rozsudok krajského súdu boli v zásade zhodné s námietkami, ktoré žalobkyňa uplatňovala už v konaní na súde prvého stupňa. Podľa názoru najvyššieho súdu už správny orgán a následne aj súd prvého stupňa sa s týmito námietkami žalobkyne riadne vysporiadali, pričom odvolací súd už vyslovenú argumentáciu považuje za relevantnú, výstižnú a dostatočnú. Žalovaný ako aj krajský súd podrobne odôvodnili, prečo žalobkyňa, ktorá vykonáva činnosť advokáta ako spoločník a zároveň konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 zákona o advokácii, je naďalej SZČO, pričom bolo dostatočne zrozumiteľne a jasne ozrejmene, že v danom prípade nedošlo k zániku povinného sociálneho poistenia podľa § 21 zákona o sociálnom poistení. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa, že *§ 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení vymedzuje pojem SZČO na účely tohto zákona* a upravuje tak aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti. Ustanovenie § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. Účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu jeho oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb.

Podľa názoru odvolacieho súdu existencia oprávnenia advokáta na výkon advokátskej činnosti, podmienená jeho zápisom v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou trvá až do času, kým advokát nebol vyčiarknutý z takéhoto zoznamu (resp. do pozastavenia výkonu advokácie podľa § 8 zákona o advokácii), čo má za následok, že musí byť považovaný za SZČO na účely zákona o sociálnom poistení. Z uvedeného dôvodu je povinne nemocensky poistený podľa § 14 ods. 1 písm. b) a povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. b/ a vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 zákona o sociálnom poistení. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava, obsiahnutá v § 12 zákona o advokácii, upravujúca iba formu, ktorou môže advokát advokáciu vykonávať, lebo základným predpokladom aj namietanej formy výkonu advokácie je výkon takej činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Zákonodarca rozhodovanie o vzniku, prerušení a zániku sociálneho poistenia v sporných prípadoch zveril do vecnej pôsobnosti pobočky Sociálnej poisťovne. Vymedzenie SZČO podľa § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2010 je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať advokáciu.

Ustanovenie § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. Účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu oprávnenia jednotlivých spoločníkov a konateľov na poskytovanie advokátskych služieb. Ich účasť v spoločnosti zaniká vyčiarknutím zo zoznamu advokátov, v skutočnosti stratou oprávnenia na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 290/2010-8 zo dňa 7. septembra 2010, kde v obdobnej právnej veci bola riešená otázka základných práv advokáta v súvislosti s aplikáciou práva sociálneho zabezpečenia na zánik a trvanie účasti SZČO na povinnom poistení.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobkyne nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobkyňa v konaní nebola úspešná a žalovaná nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská